

27.12.2018

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 329/3

ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2018/2057

від 20 грудня 2018 року

про внесення змін до Директиви 2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість щодо тимчасового застосування узагальненого механізму сплати ПДВ (реверсної сплати) до постачання товарів та послуг вище певного порогового значення

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 113,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передання проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽²⁾,

Діючи згідно зі спеціальною законодавчою процедурою,

Оскільки:

- (1) У своєму повідомленні від 7 квітня 2016 року про план дій щодо ПДВ, Комісія оголосила про намір подати пропозицію щодо остаточного режиму оподаткування податком на додану вартість (ПДВ) транскордонних торговельних операцій між компаніями держав-членів на основі оподаткування транскордонних постачань товарів та послуг.
- (2) У світлі поточного рівня шахрайства з ПДВ та факту, що не всі держави-члени однаково постраждали від таких шахрайських дій, і з огляду на те, що впровадження остаточного режиму оподаткування ПДВ займе кілька років, може виникнути необхідність вжиття певних термінових і конкретних заходів.
- (3) У цьому контексті деякі держави-члени просили дозволу на застосування тимчасового узагальненого механізму сплати ПДВ (реверсної сплати) («УМРС») з певним пороговим значенням для кожної операції, що відступатиме від одного із загальних принципів наявної системи оподаткування ПДВ в частині стягнення ПДВ на кожному етапі ланцюга постачань з метою взяття під контроль масового розповсюдження карусельного шахрайства. Карусельне шахрайство ґрунтується на поточному звільненні постачань у межах Співтовариства від сплати ПДВ, що дозволяє отримувати товари без ПДВ. Кілька торговців послідовно вчиняють податкове шахрайство шляхом ухилення від сплати податковим органам ПДВ, отриманого від своїх замовників. Проте такі замовники, отримавши дійсні рахунки-фактури, мають право на вирахування суми сплаченого податку. Той самий товар може постачатися декілька разів шляхом повторного використання звільнення від сплати ПДВ постачань у межах Співтовариства. Подібні схеми карусельного шахрайства можуть також виникати і при наданні послуг. Якщо призначити оподатковувану особу, яка є одержувачем товарів чи послуг, відповідальною за сплату ПДВ, то такий відступ міг би виключити можливість використання зазначеної схеми податкового шахрайства.
- (4) Держави-члени, що мають відмінності в розвитку спроможностей своїх податкових органів, докладають особливих зусиль щодо подолання вищих рівнів шахрайства з ПДВ та запобігання недоотриманню доходів у процесі реалізації режиму оподаткування ПДВ, як зазначено в першому параграфі статті 27 Договору про функціонування Європейського Союзу.

ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2018/2057**від 20 грудня 2018 року**

про внесення змін до Директиви 2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість щодо тимчасового застосування узагальненого механізму сплати ПДВ (реверсної сплати) до постачання товарів та послуг вище певного порогового значення

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 113,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передання проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ⁽¹⁾,Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽²⁾,

Діючи згідно зі спеціальною законодавчою процедурою,

Оскільки:

- (1) У своєму повідомленні від 7 квітня 2016 року про план дій щодо ПДВ, Комісія оголосила про намір подати пропозицію щодо остаточного режиму оподаткування податком на додану вартість (ПДВ) транскордонних торговельних операцій між компаніями держав-членів на основі оподаткування транскордонних постачань товарів та послуг.
- (2) У світлі поточного рівня шахрайства з ПДВ та факту, що не всі держави-члени однаково постраждали від таких шахрайських дій, і з огляду на те, що впровадження остаточного режиму оподаткування ПДВ займе кілька років, може виникнути необхідність вжиття певних термінових і конкретних заходів.
- (3) У цьому контексті деякі держави-члени просили дозволу на застосування тимчасового узагальненого механізму сплати ПДВ (реверсної сплати) («УМРС») з певним пороговим значенням для кожної операції, що відступатиме від одного із загальних принципів наявної системи оподаткування ПДВ в частині стягнення ПДВ на кожному етапі ланцюга постачань з метою взяття під контроль масового розповсюдження карусельного шахрайства. Карусельне шахрайство ґрунтується на поточному звільненні постачань у межах Співтовариства від сплати ПДВ, що дозволяє отримувати товари без ПДВ. Кілька торговців послідовно вчиняють податкове шахрайство шляхом ухилення від сплати податковим органам ПДВ, отриманого від своїх замовників. Проте такі замовники, отримавши дійсні рахунки-фактури, мають право на вирахування суми сплаченого податку. Той самий товар може постачатися декілька разів шляхом повторного використання звільнення від сплати ПДВ постачань у межах Співтовариства. Подібні схеми карусельного шахрайства можуть також виникати і при наданні послуг. Якщо призначити оподатковувану особу, яка є одержувачем товарів чи послуг, відповідальною за сплату ПДВ, то такий відступ міг би виключити можливість використання зазначеної схеми податкового шахрайства.
- (4) Держави-члени, що мають відмінності в розвитку спроможностей своїх податкових органів, докладають особливих зусиль щодо подолання вищих рівнів шахрайства з ПДВ та запобігання недоотриманню доходів у процесі реалізації режиму оподаткування ПДВ, як зазначено в першому параграфі статті 27 Договору про функціонування Європейського Союзу.
- (5) З метою обмеження ризику переміщення шахрайства між державами-членами, дозвіл на

використання УМРС необхідно надати державам-членам, які відповідають певним критеріям рівня шахрайства, зокрема карусельного шахрайства, та які здатні встановити, що інших заходів контролю недостатньо для боротьби з таким шахрайством. Крім того, такі держави-члени мають встановити, що очікуване вдосконалення дотримання податкового права та збільшення податкових надходжень унаслідок введення УМРС переважатиме загальний додатковий тягар на компанії та податкові органи і не призведе до витрат компаній та податкових органів, що перевищуватимуть витрати, пов'язані із вжиттям інших заходів контролю.

- (6) Якщо держави-члени вирішать застосовувати УМРС, вони мають застосовувати його до всіх поставчань товарів і надання послуг, інших ніж транскордонні, що перевищують певний поріг для кожної операції. Застосування УМРС не має бути обмежене будь-яким окремим сектором.
- (7) Держави-члени, що обирають УМРС, мають встановити спеціальні зобов'язання оподатковуваних осіб щодо електронного звітування для забезпечення ефективного функціонування та моніторингу застосування УМРС. Вони мають виявляти та запобігати всім новим формам податкового шахрайства, таким як штучний розподіл податкової суми операцій.
- (8) Щоб оцінити, чи призводить введення УМРС в одній державі-члені до переміщення шахрайства до інших держав-членів, а також для оцінювання ступеня можливих порушень функціонування внутрішнього ринку, доцільно передбачити конкретне зобов'язання щодо обміну інформацією між державами-членами, що застосовують УМРС, та державами-членами, що не застосовують УМРС. Будь-який обмін інформацією має здійснюватися відповідно до чинних положень про захист персональних даних і конфіденційність з урахуванням винятків та обмежень для захисту інтересів держав-членів або Союзу у сфері оподаткування.
- (9) Щоб оцінити вплив застосування УМРС на шахрайські дії у прозорий спосіб, такими державами-членами мають бути заздалегідь визначені критерії оцінювання, що дозволять оцінити рівень шахрайства до та після застосування УМРС.
- (10) Рішення, що дозволяють застосовувати УМРС, матимуть вплив на бюджет, який може бути суттєвим для однієї або декількох держав-членів. Відповідно, Раді необхідно надати повноваження дозволяти застосування УМРС.
- (11) Держава-член, яка має намір застосовувати УМРС, має звертатися до Комісії з пропозицією щодо застосування УМРС та має надавати відповідну інформацію, що дасть змогу Комісії оцінити такий запит. У разі необхідності, у Комісії має бути змога запитувати додаткову інформацію.
- (12) З огляду на несподівані наслідки для функціонування внутрішнього ринку, що їх може спричинити застосування УМРС через можливе переміщення шахрайства до інших держав-членів, що не застосовують УМРС, Рада має бути здатна, як запобіжний захід, скасовувати всі імплементаційні рішення, що дозволяють застосування УМРС. З огляду на необхідність швидкого реагування в ситуації, коли виявлено значний негативний вплив на внутрішній ринок, необхідно використовувати голосування за правилом зворотної однастайності.
- (13) З огляду на невизначені наслідки, що їх може спричинити застосування УМРС, його впровадження повинно бути обмеженим у часі.
- (14) Для ретельного моніторингу впливу на внутрішній ринок усі держави-члени мають, якщо УМРС застосовується принаймні в одній державі-члені, подавати Комісії звіти з тим, щоб вона могла оцінювати вплив на шахрайство, витрати компаній на забезпечення дотримання правил і переміщення шахрайської діяльності внаслідок застосування УМРС.

(15) До Директиви Ради 2006/112/ЄС ⁽³⁾ необхідно внести відповідні зміни,

УХВАЛИЛА ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

До Директиви 2006/112/ЄС додати таку статтю:

«Стаття 199с

1. Як відступ від статті 193, до 30 червня 2022 року держава-член може запровадити узагальнений механізм сплати ПДВ (реверсну сплату) («УМРС») для інших поставачань, ніж транскордонні, за умови, що особою, відповідальною за сплату ПДВ, є оподатковувана особа, якій постачено всі товари та надано всі послуги, вартість яких перевищує граничне значення у 17 500 євро за операцію.

Держава-член, яка бажає запровадити УМРС, повинна відповідати усім таким вимогам:

- (a) відповідно до методу та даних, представлених у заключному звіті Комісії за 2016 рік про недоотримані доходи від ПДВ, який було опубліковано Комісією 23 серпня 2016 року, у 2014 році в такій державі-члені недоотримані доходи від ПДВ, виражені у відсотках від загальної суми ПДВ, що підлягає сплаті, були принаймні на 5 відсоткових пунктів вищі за медіанне значення недоотриманих Співтовариством доходів від ПДВ;
- (b) на основі оцінювання впливу, що супроводжувало законодавчу пропозицію щодо цієї статті, у такій державі-члені рівень карусельного шахрайства з ПДВ перевищує 25 % від загальної суми недоотриманих доходів від ПДВ;
- (c) така держава-член встановлює, що інших заходів контролю недостатньо для боротьби з карусельним шахрайством на її території, зокрема, шляхом визначення вжитих заходів контролю та конкретних причин їхньої неефективності, а також причин недостатньої дієвості адміністративної співпраці у сфері ПДВ;
- (d) вона встановлює, що очікуване вдосконалення податкових правил та збільшення податкових надходжень внаслідок введення УМРС перевищить очікуваний загальний додатковий тягар для компаній та податкових органів принаймні на 25 %; та
- (e) вона встановлює, що запровадження УМРС не призведе до витрат компаній і податкових органів, що перевищуватимуть витрати, виниклі у результаті вжиття інших заходів контролю.

До запиту, зазначеного в параграфі 3, держава-член додає розрахунок недоотриманих доходів від ПДВ згідно з методикою та даними звіту про недоотримані доходи від ПДВ, який було опубліковано Комісією, як зазначено у пункті (a) другого підпараграфа цього параграфа.

2. Щоб забезпечити ефективне функціонування та моніторинг застосування УМРС, держави-члени, що застосовують УМРС, повинні встановити відповідні та ефективні зобов'язання щодо електронного звітування для всіх оподатковуваних осіб, зокрема, для оподатковуваних осіб, які поставляють або отримують товари або послуги, щодо яких застосовується УМРС.

3. Держави-члени, що бажають застосувати УМРС, повинні подати до Комісії запит і надати таку інформацію:

- (a) детальне обґрунтування виконання умов, встановлених у параграфі 1;
- (b) дату початку застосування УМРС та період, який УМРС буде охоплювати;
- (c) дії, що будуть вжиті для інформування оподатковуваних осіб про запровадження застосування УМРС; та
- (d) докладний опис супровідних заходів, зазначених у параграфі 2.

Якщо Комісія вважає, що вона не має всієї необхідної інформації, вона подає запит на отримання додаткової інформації, у тому числі основних методів, припущень, досліджень та інших супровідних документів, протягом одного місяця з дня отримання запиту. Держава-член, що подає запит, повинна надати необхідну інформацію протягом одного місяця з дня отримання повідомлення.

4. Якщо Комісія вважає, що запит відповідає вимогам параграфу 3, вона подає Раді пропозицію не пізніше ніж через три місяці після отримання всієї необхідної інформації. Діючи одностайно за пропозицією Комісії, Рада може дозволити державі-члену, що подає запит, застосовувати УМРС. Якщо Комісія вважає, що запит не відповідає вимогам параграфу 3, вона протягом такого самого періоду повідомляє про причини такої невідповідності державу-член, що подає запит, і Раду.

5. Якщо відповідно до другого параграфу цього параграфу виявлено значний негативний вплив на внутрішній ринок, Комісія надає пропозицію щодо скасування всіх імплементаційних рішень, зазначених у параграфі 4, не пізніше ніж через три місяці після отримання всієї необхідної інформації та не раніше ніж через шість місяців після набуття чинності першим імплементаційним рішенням про надання дозволу державі-члену на застосування УМРС. Таке скасування вважається ухваленим Радою, якщо Рада не приймає одностайно рішення відхилити пропозицію Комісії протягом 30 днів після її ухвалення Комісією.

Вважається, що значний негативний вплив було виявлено, коли виконані всі наведені нижче умови:

- (a) принаймні одна держава-член, що не застосовує УМРС, інформує Комісію про збільшення шахрайства з ПДВ на її території у зв'язку із застосуванням УМРС; та
 - (b) Комісія встановила, у тому числі на підставі інформації, наданої державами-членами згідно з пунктом (a) цього підпараграфу, що збільшення шахрайства з ПДВ на їхній території пов'язане із застосуванням УМРС в одній або більше державах-членах.
6. Держави-члени, що застосовують УМРС, повинні надавати всім державам-членам таку інформацію в електронному форматі:
- (a) прізвища та імена осіб, проти яких протягом 12 місяців, що передували даті початку застосування УМРС, було порушено кримінальне або адміністративне провадження за шахрайство з ПДВ; та
 - (b) прізвища та імена осіб, у тому числі у випадку юридичних осіб — прізвища та імена їхніх директорів, свідоцтва платників ПДВ яких у відповідній державі-члені було анульовано після введення УМРС; та
 - (c) прізвища та імена осіб, у тому числі у випадку юридичних осіб — прізвища та імена їхніх директорів, які не подавали декларацію з ПДВ протягом двох податкових періодів поспіль після введення УМРС.

Інформація, зазначена в пунктах (a) і (b) першого підпараграфу, повинна надаватися не пізніше ніж через три місяці після введення УМРС та оновлюватися кожні три місяці після цього. Інформація, зазначена в пункті (c) першого підпараграфу, повинна надаватися не пізніше ніж через дев'ять місяців після введення УМРС та оновлюватися кожні три місяці після цього.

Держави-члени, що застосовують УМРС, повинні подати Комісії проміжний звіт не пізніше ніж через рік після початку застосування УМРС. Такий звіт повинен містити детальну оцінку ефективності УМРС. Через три місяці після закінчення застосування УМРС держави-члени, що застосовують УМРС, повинні надати заключний звіт про загальний вплив УМРС.

7. Держави-члени, що не застосовують УМРС, повинні подати до Комісії проміжний звіт про вплив на їхній території від застосування УМРС іншими державами-членами. Такий звіт

повинен подаватися Комісії протягом трьох місяців після застосування УМРС протягом принаймні одного року в одній державі-члені.

У разі застосування УМРС принаймні в одній державі-члені, держави-члени, що не застосовують УМРС, повинні до 30 вересня 2022 року подати до Комісії заключний звіт про вплив на їхній території УМРС, застосованого іншими державами-членами.

8. У звітах, зазначених у параграфі 6, держави-члени повинні оцінити вплив застосування УМРС на основі таких критеріїв оцінювання:

- (a) зміна тенденцій у недоотриманні доходів від ПДВ;
- (b) зміна тенденцій у шахрайстві з ПДВ, зокрема у карусельному шахрайстві та шахрайстві в роздрібній торгівлі;
- (c) зміна тенденцій в адміністративному тягарі для оподатковуваних осіб;
- (d) зміна тенденцій в адміністративних витратах для податкових органів.

9. У звітах, зазначених у параграфі 7, держави-члени повинні надавати оцінку впливу застосування УМРС на основі таких критеріїв оцінювання:

- (a) зміна тенденцій у шахрайстві з ПДВ, зокрема у карусельному шахрайстві та шахрайстві в роздрібній торгівлі;
- (b) переміщення шахрайства за межі держав-членів, що застосовують або застосовували УМРС.».

Стаття 2

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Вона застосовується до 30 червня 2022 року.

Стаття 3

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Брюсселі 20 грудня 2018 року.

За Раду
Президент
E. KÖSTINGER

⁽¹⁾ Висновок від 11 грудня 2018 року (P8_TA(2018)0496).

⁽²⁾ Висновок від 31 травня 2017 року (ОБ С 288, 31.08.2017, с. 52).

⁽³⁾ Директива Ради 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року про спільну систему податку на додану вартість (ОБ L 347, 11.12.2006, с. 1).